

నిరుత్సాహ పడకు

శ్రీమతి బి. స్వ రాజ్యం

“ సాయంత్రం మూడుగంటల సమయం. కల్పనాదత్తు ఆత్మ కథ చదువుతూ కూర్చున్నా ” ..యింతలోనే మా చెల్లె... “ అక్కయ్యా, విమలమ్మ వచ్చిందని గభాలున పరుగెత్తుక వచ్చింది ”. కాని, నేను నమ్మలేకపోయా; “ విమల నాకు పూర్వస్నేహితురాలు. ఎప్పుడో కాపరానికి వెళ్లకముందు, మే మిద్దరం అన్యోన్యంగా వుండేవాళ్లం. ఆమె ఒక ధనికయింటి కోడలు. కాపరానికి వెళ్లి రెండు సంవత్సరాలనుంచీ కన్పించలే ... పాపం చూడాలనిపించిందేమో వచ్చిందనుకొన్నా. నాకు చాలా సంతోష మనిపించింది.....

యేం విమలా? బాగున్నావా? అన్నా. తానుకూడా చాలా రోజులకు తన ప్రియమైన స్నేహితురాల్ని కలుసుకున్నానని కాబోలు, చేతికిచేయి అందించింది. కానీ ఆమె ముఖాన సంతోషం వెల్లివిరిసింది... “ యేమిటి విమలా? క్షేమ సమాచారాలు. అమ్మవాళ్లూ బాగా వున్నారా? ” అని అడిగా.

“ అమ్మవాళ్ల క్షేమం నా కెందుకు. యీ భాగ్యజీవిని నేను మాత్రం బ్రతికేవున్నా ” అంది విమల.

ఆమె కళావిహీనమగు మొఖము. ఆమె జీవితంపై విసుగెత్తి మాట్లాడే మాటలు. దీనమైన కంఠస్వరం చూచి నాకు చాలా జాలివేసింది. బాధనిపించిందికూడా; ఈమె బాధ మిటో తెలుసుకోవాలనుకొన్నా. చేయిపట్టుకొని మాట్లాడుతూ యింట్లో కొచ్చాము. “ అమ్మా, నా స్నేహితురాలు విమల వచ్చిందే ” అన్నా.

“ కూవో బిడ్డా ” అని పీచేసి గౌరవించింది అమ్మ.

“ విమలమ్మక్కయ్యకు పలహారము చేసి పెడదామీ అంది ” చెల్లె.

“ మన కేముంది బిడ్డా. మనం బీదవాళ్లం. ఆమె ధనికయింటి కోడలు. మంచి మంచి పలహారములు మనకు లేవు కదా ” అంది అమ్మ.

“ దోచుకతి నేవాళ్లకు దొడ్డదొడ్డ పలహారాలు. అటువంటి వాళ్లొండగా, మనలాంటి బీదవాళ్లకు బ్రతుకువేర వుందా? ప్రజల నెన్నికస్త్రాలు పెట్టుటలే దీ దుండగిండ్రు ” ఏదో వున్నది పెడదామన్నా.

“ మళ్లీ విమలకు కోపమొస్తుందేమో నని మొఖముకేసి చూశా. కాని, విమలముఖంలో ఏ మాత్రం మార్పు కనిపించలే... విచారంగా చూస్తూ నిలుచుంది.

“ ఎందుకు రాధా ఆలా అంటావు ” అంది అమ్మ.

“ ఏంది మామ్మ. ఆ విధంగా అనకు. నిజంగా ధనికులు నిక్కప్పులు, కరిసులు, కనికరమనేది యే కోశానా వుండదు. ఎంతటి నీచానికైనా వెరవరు. ప్రజల్ని అతిఘోరంగా దోచుకొంటారు.....

“ నిజం రాధా. నిజం చెప్పావు ” అంది విమల.

“ నా కాళ్ళర్య మనిపించింది. అసలు సంగతేమిటో తెలుసుకోవాలనే పట్టుదల కలిగింది విమలను సంతోషపెట్టాలని ”

“ స్వాతంత్ర్యము స్వేచ్ఛయు కాంతీ, యీ జగతి లేదా శ్రీలకూ. ”

అనే పాటపాడాను, “ విమల చటుక్కున నా ముఖం

సంబంధాలు సమానస్థాయిలో లేకుంటే వచ్చే అనర్థాలు

నీ రు త్నా హా ప డ కు

వైపు చూస్తూ” నిజమే రాధా. యీ సమాజంలో నా కేదైన దారిచూపవూ అంది.

“ విమలా ! ఎందుకమ్మా నీ కింత బాధ ?

“ నా తల్లిదండ్రులు దరిద్రులైనా, నన్ను ధనికుల కిచ్చి గొంతుకోశారు. ”

అల్లా అంటావు విమలా ? “ తల్లిదండ్రులు దరిద్రులైనా ధనికుని యింట్లో పడ్డదని, సుఖపడుతుందని, అదృష్టమని, సమాజంలో మన ఆమ్మలంతా ముచ్చటలాడుకుంటుంటే, ఒక్కొక్కప్పుడు మా అమ్మకూడా నా బిడ్డకు సుఖములేదాయె నని చింతించుతుంది. కాని, మేము దాన్ని సహించం; “వ్యతిరేకించుతాం. వాళ్లేవిధంగా దుర్మార్గాలు చేస్తారో, మా అమ్మకే కాకుండా శ్రీ లందరికీ నచ్చచెప్పుతాం.”

ఈ సమాజమా, పాడు సమాజం ? “ యింకెన్ని తరాల నీ విధంగా నాశనంచేయ దలచుకుందో, ఎన్ని అనుభవాలను గడించినా, యీ సమాజాని కెందుకు బుద్ధిరాదో ” “ ఈ సనాతనిష్టులు బుద్ధిపూర్వకంగా బాలికల గొంతులు కోస్తారు. ”

“ నా జీవితం చూడు రాధా. యే విధంగా పాడై పోయిందో ? “ యింట్లో అత్త నెగలనివ్వదు. ఆడబిడ్డ అంతకంటే భస్టులి. దాసీదానికంటే నీచంగా చూస్తారు. గౌరవమనేది పాడైపోయింది. యిక భర్త సంగతి చూచు కుంటే భావి జీవితమే లేదనిపిస్తుంది. నన్ను మూడవ సంబంధ మిచ్చారు. నా కేమాత్రం యిట్టం లేకుండా కాని, యీ సమాజం నా భావాలను చెప్పకోకుండా నోటికి తాళం వేసింది. దురాగతాలకు లోనై మా తల్లిదండ్రులు నన్నీ బాధ లకు గురిచేశారు. బీద కుటుంబంనుంచి వచ్చానని, అత్తై, ఆడబిడ్డా యెత్తిపాడుస్తారు. భోగం మేళాలతో కాలం గడు పుతుంటూ ఉండేది. యిక నా మాట తలచేవారెవరూ కుటుం బాన ? అబ్బా భరించరాని బాధలు. ఏం చెప్పను ? యేమి తోచదు. ఆత్మహత్యే అంటిమూర్త మనిపించుతుంది. ” ఇవన్నీ వినేసరికి నా హృదయం బరువెక్కిపోయింది అద్బా యీ సమాజంలో యెంత కుళ్లువుంది ? “ యిటువంటి అభాగ్య చీవులు యెందరు మానవత్వాన్నే చంపుకొని సమాజ కట్టు

బాటకు లోనై, బాధ లనుభవిస్తున్నారు. ” దీనికి మార్గ మేదైనా వుందా ? అనే ఆలోచనలో పడ్డా. యేదైనా... విమలను వోదార్చడమే ప్రస్తుత కర్తవ్యమనుకున్నా. విమలా మా తోటవద్దకు పోదాము; పద ఆన్నా.

“ నా మాట విరగానే సంతోషిస్తూ నా ముఖంకేసి చూడసాగింది. ” యేమిటా ? అనే ఆలోచనలో పడ్డా. యింతలోకే అమ్మ గ్రహించింది. “ యేంటే రాధా ? ఆమె ధనికయింటి కోడలు గదా, ఘోషాను వదలకొని తోటకు రావడం ఆగౌరవం కాదా ? ” అంది.

యిది విరగానే ఎంతో వుజ్రేకంతో నాకు పెద్ద వుప న్యాసం వొచ్చింది. “ ఏంటే అమ్మా ? యింకెన్నాళ్లు నాలుగు గోడలమధ్య బంధించబడి కప్పవల పరదాలచాటునే పాలి పొమ్మంటున్నావు ? మీకు మల్లేనే దుష్టాచారాల కట్టు బాట్లతో ప్రకృతి సౌందర్యాన్నికూడా చూడ వీలులేకుండా వుండడం గౌరవమేనా ? ”

“ ప్రజలను దోపిడిచేసే యీ ధనిక కుటుంబాలకు గౌరవ గౌరవాలు, న్యాయాన్యాలు అర్థంకావు; చెవికెక్కవు. ముక్కుపచ్చ లారని పసిబిడ్డలను వివాహమాడి, అనుమానాలతో ఘోషాపద్ధతి పెట్టి, తమచేతిలో దిప్పిబొమ్మల్లాగా, తయారుచేసుకోవడానికి, శ్రీ చనుకూడదని నిషేధాలు సృష్టించి, శ్రీలను నిర్ణీవులుగా తయారు చేశారు. యీ మోసాన్నెరుగక వీరినే గౌరవనీయులుగా భావించుకొనే అమాయక బీదకుటుంబాలు పై ఆచారాలనుసరించి, నానా విధాల అవస్థలుపడ్డారు. నిజంగా ఆలోచించితే యిది గౌరవ మనబడదు; ప్రతి శ్రీ, పురుషుని మనస్సులను వికిసింపజేసి, హృదయాలకు స్వేచ్ఛనిచ్చి దోపిడిచేసే పద్ధతిపోయి, అంద రిని సమానంగా విఘ్నానవంకలను చేయడమే గౌరవము; ఆదర్శము. ”

అమ్మా ? యికనైనా యీ మోసాన్ని గ్రహించడం మంచిది.

యిదంతో విన్న విమలకంఠు జ్యోతులై మెరిసాయి. ఆవేశంతో మొఖము ఎగ్రనైంది. ఆలోచనతో రాధా ? యింతవిజ్ఞానా న్నేలా సంపాదించావమ్మా ? నేను, నీవు ఒక్క బళ్లో చదువుకున్నాము కదా... అంది.

నిరుత్సాహ పడకు

విమలా? స్కూల్లో చదువుకున్న విజ్ఞానము కాదమ్మా. “మన స్కూల్లో సరియైనవిజ్ఞానం బోధించరు. అందులో శ్రీలను మరీ తక్కువగా చూస్తారు. మన కీలాంటి విజ్ఞానం బోధించరు. యేదో షిట్టకథలు చెప్పి, కాలం వెళ్లబుచ్చుతారు.”

“మరేలా సాధించావు రాధా? నీతో స్నేహంగావుండటానిక్కూడా వీలులేకుండా చేశారు నా తల్లిదండ్రులు. ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా నా కాళ్లు కట్టివేశారు. యీ బాధ లెన్నటికైనాపోతవా? మార్గమేదైనా వుందా?”

“విమలా భయపడకు; నీవేకాదు యీ బాధ లనుభవించేది. యింకెందరో వున్నారు. యీ సమాజంలో మార్పు రానంతవరకు యీ బాధలు పోవు. మార్గము లేకపోలేదు,

ఉంది ఆలోచిస్తే, ధైర్యంచేస్తే మార్గం లేకపోలేదు. మన కొక సంఘముంది. మనవలె బాధ లనుభవించినవారే మంచి మార్గ మాలోచించి, సమాజ మార్పులకొరకు పాటుబడుతున్నారు. నన్నా సంఘమే అభివృద్ధి చేసింది. మనంకూడా శక్తివంచన లేకుండా పాటుపడాలి. ముందుముం దొచ్చే భావిపారులైనా, కుఖజీవనం గడిపేలా చూడాలి.”

“నిజమే రాధా; ముందొచ్చేవాళ్లకైనా యీ బాధలు లేకుండాపోతే బాగుండుననిపిస్తుంది” రాధా; నీవు నాకు చాలా సహాయపడాలి. నన్నుకూడా శ్రీహక్కుల కొరకు పాటుపడేలా చేయాలి.

“ఫరవాలేదు విమలా; ఆవకాశ మున్నంతవరకు సహాయ పడుతా. అందుకేమీ సౌజ్ఞహంలేదు.” “నిరుత్సాహ పడకు”.

ఆంధ్ర మహిళా సభ

మైలాపూరు : : మద్రాసు.

మహిళాభ్యున్నతి పరమాశయముగా గల ఆదర్శ సంస్థ

మహిళా విద్యాలయము :	తెలుగు విద్వాన్, హిందీ, బెనారస్ మెట్రిక్, ఇంటర్మీడియేట్ పరీక్షలకు శిక్షణ తరగతులు, వయోజన విద్యా కార్యక్రమము.
కళాశాఖ :	సంగీతము (గాత్ర వాద్యములు), భరతనాట్యము, చిత్రలేఖనము.
రాజ్యలక్ష్మీ పారిశ్రామిక విద్యాలయము :	చేతికాగితపు పరిశ్రమ, కుట్టు, లేసె పని, ఇతర గృహ పరిశ్రమలు.
మతవిషయికము :	హైందవ మత ధర్మ ప్రచారము.
క్రీడా వినోదములు :	విద్యార్థినులకు, సభ్యులకు ఇన్ డోరు, అవుట్ డోరు ఆటలకు ఏర్పాటు. సభ్యురాండ్రు (కల్బు శాఖ) స్నేహ సమావేశాలకు కేంద్రము.

విద్యార్థినులకు మల్లమడేవీ మహిళా మందిరములో హాస్టలు సౌకర్యములు చేయబడినవి.